

ΡΟΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έννατος ό χρόνος είναι
κι' έδρα πάλιν αϊ 'Αθῆναι.

Έτος έννενηντα δύο και με χίλια όκτακόσα,
έτσι 'μπέρδεψε τόν χρόνο ή ποιητική μας γλώσσα.

Τών όρων μας μεταβολή, — ένδιαφέρουσα πολύ.

Ο ΡΟΜΗΟΣ τήν εβδομάδα — μόνον μιὰ φορά θά βγαίνει,
κι' όταν έγω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνει.
Συνδρομητάς θά δέχομαι — γιατί λεπτά δέν έχομε,
και 'στών 'Αθηνών τήν πόλιν — και είς τήν άλλοδαπήν,
και είς τήν 'Ελλάδα όλην — δίχως νάζια κι' έντροπήν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο.

για τὰ ξένα όμως, μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.
Κι' ένα φύλλο αν κρατῆς — εἴγινες συνδρομητής,
κι' όποιος τόν παρὰ δέν δίδει — θά τόν φάη μαύρο φίδι.
Γράμματα και συνδρομαί — απ' ευθείας πρὸς έμέ.
Για τή σάρα και τή μάρα — κάθε φύλλο μιὰ δεκάρα.

Ένδεκα του 'Ιουλίου,
νάρκη του Κοινοβουλίου.

Τρακόσα έννενηντα και πέντε αριθμός
και χάνετ' εκ τῆς ζέστης ό στίχος, κι' ό ρυθμός.

Ένα τραπέζι μοναδικό
μέσα 'στών στόλο τών 'Αγγλικό.

(Μεγάλο Φιλελληνισμό ύπερχειλίζει ρεύμα
κι' 'Αγγλος Ναύαρχος καλεί τόν Φασουλῆν είς γεύμα,
και δεξιά κι' άριστερά κροτούντων πυροβόλων
ο Φασουλῆς ό Φίλαγγλος εισέρχεται 'στών στόλον
μετά στολής πρωτοφανούς παράποτε ωραίας
κι' ούρα φωνάζουν έκμανείς οί ναῦται 'στάς κεραίας).

(Την μέση του τήν λιγερή σπαθί μεγάλο ζώνει,
άλλα φορεϊ και τρικαντό παράδοξον τό είδος,
κι' έμει τό κάθε γόνατο δεμένο με Κορδόνι,
τό παίγει δ' ως παράσημον τῆς έπιγονατίδος.
Τρημρω παρατάσσονται λογῆς λογῆς 'Εγγλέζοι,
του στόλου δέ ή μουσική τό λιγερόν του παίζει,
κι' ο Ναύαρχος τόν χαιρετᾷ και οί λοιποί επίσης
κι' εκείνος άντιχαιρετᾷ με πέντε ύποκλίσεις.
Τρημάματα, παρασκευαί, άλαλαγμός και κρότος,
όλα τὰ 'Εγγλεζόπουλα τόν πέρνουν 'στό κοντό,
κι' ένας είς τό κατάστρωμα Φιλέλλην καμαρότος
του δίνει μιὰ κατραπακιά 'στό νέο τρικαντό.)

(Καπνός πυκνός έθόλωσε τών ουρανών τόν θόλον,
ούρα του Μύστερ Φασουλῆ κραυγάζουν διατόρως,
κι' αρχίζει τό συμπόσιον έν μέσω πυροβόλων
και ός του πάει κι' έρχεται καθέννας σερβιτόρος.

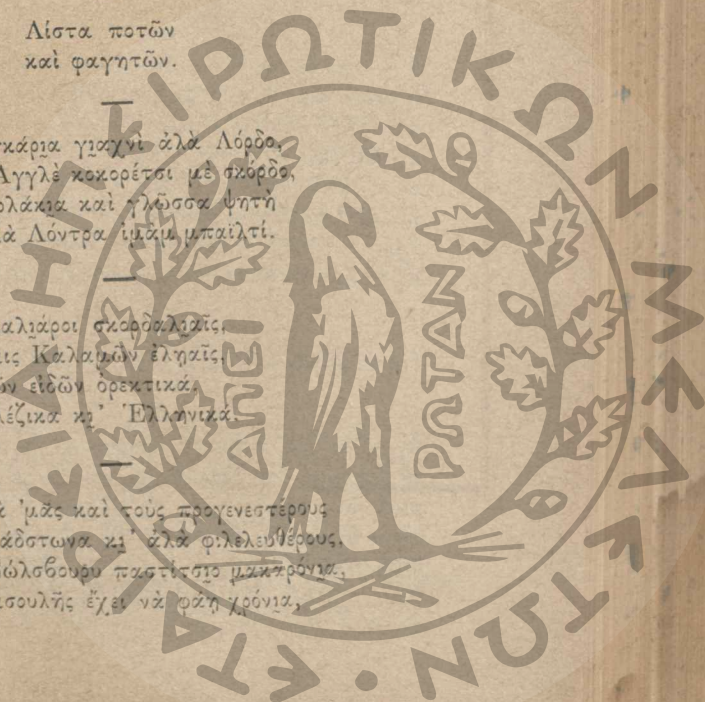
Ο Ναύαρχος τόν Φασουλῆ μ' ευγένειαν σκουντᾷ
κι' ο Φασουλῆς τόν Ναύαρχο και καθονται κοντά,
κι' ανάθει φῶς ήλεκτρικόν κι' όλίγα σπερματσέτα
κι' ο Ναύαρχος είς τόν λαιμό του δένει τήν πετσέτα.)

Λίστα ποτών
και φαγητών.

Σαλιγκάρια γιαχνί, αλά Λόρδο,
άλ' 'Αγγλε κοκορέτσι με σκόρδο,
γιοδαρλάκια και γλώσσα ψητή
κι' αλά Λόντρα, ή και μπαϊλτί.

Μπακαλιάρει σκουρολίχες,
μαύραις Κελαρών ελληναίς,
πολλών ειδών ορεκτικά,
'Εγγλεζικά κι' 'Ελληνικά.

Πιλάφι σπάνιον για 'μας και τούς προγενεστέρους
φτενισμένο αλά Γλάδστονα κι' αλά φιλελευθέρους,
'στών φούρνο αλά Σώλσθουρι παστίτσιο μακρόνιο,
που απ' αυτά ο Φασουλῆς έχει νά φάη χρόνια,

σαλάτ' ἀλά Βικτώρια μὲ μπόλινο γλυκάδι,
τσίροι ἀλά Μιδλόθιαν μὲ ξύδι καὶ μὲ λάδι,
ἀλ' Ἰρλανδία παστουμάς μὲ γέμισμα περίσσιο
καὶ ἀλά Κύπρο καὶ Αἴγυπτο γιαούρτι σακουλίσιο.

Λουκάνικ' ἀλά Σταμπουλὼφ μ' αὐγά τηγανισμένα,
ἀλά Κεβοῦργο Βούλγαρο γγιαπράκια ἓνα καὶ ἓνα,
κρύο νερό Καισαρινῆς σὲ φαρφουρί ποτῆρι,
Χέστερ τυρὶ περίφημο, Ροκφόρ, τουλουμουτυρί,
ἀχλάδια σκοπελίτικα καὶ σύκα μαγουλάρικα,
ἀλά Οὐϊνσὼρ νόστιμα φιστίκια σκανδαλιάρικα,
καὶ ἄλλα πολλά, ποὺ τῆς βλεπε ὁ Φασουλῆς καὶ ἡ πόρει,
καὶ πεπονηὼν καὶ καρπουζιῶν γιὰ πάσσα τέμπο σπόροι.

Γλυκύσματ' ἀλά Πρένς ντ' Ἐγκάλ τῆς ὥρας καταΐφι,
ποὺ ὁποιος τρώγει ἀπ' αὐτὸ τὰ δακτυλά του γλείφει,
περίφημος ἀλά Βουλὴ τῶν Ἄνω μπακλαβάς,
ρίζογαλο ἀλά Βουλὴ τῶν Κάτω καὶ χαλβάς,
κοτόπητ' ἀλά σέρκιλ Ἀγγλέ, πουδῖγκες, παντεσπάνια,
Ἀι-Γειωργίτικο κρασί, ρετσίνα καὶ σαμπάνια.)

Ὁ καλεσμένος προσφωνεῖ
καὶ τοὺς Ἑγγλέζους συγχαίρει.

Φ.—Ὡ Ἀντιμυραλ, ὦ Ναύαρχε, καὶ ἄξιωματικοί,
ποὺ λίρα τὴν σακκούλα σας βαρύνει Ἀγγλική,
ὦ μίντισπιμεν καὶ ὀφισερς καὶ μούτσοι καὶ λουστρόμοι
καὶ δόκιμοι καὶ θερμασταὶ καὶ ἄλλοι περιδρόμοι,
ἄμ. βέρυ σάτις φάιντ γιές, ἀγαπητοὶ Ἑγγλέζοι,
ἡγοῦν μ' εὐχαριστήσατε μὲ τοῦτο τὸ τραπέζι,
καὶ ἐκ μέρους σᾶς εὐχαριστῶ Ρωμηῶν κατεργαρέων
γιὰ τὸ παρὸν συμπόσιον τὸ ἐξοχὸν καὶ ὥραϊον,
ντελίσιας ἀντ' μπριούτιφουλ, καὶ βλέπω μὲ χαρὰν
πὼς τρέφετε πρὸς τοὺς Ρωμηοὺς ἀγάπην τρυφεράν,
διὸ καὶ ἀνακατεύετε μὲ τρόπον φιλικόν
τὰ ἰδικὰ μας φαγητὰ μετὰ τῶν Ἀγγλικῶν.
Ἐβίβα, φίλε Ἀντιμυραλ καὶ ἄξιωματικοί ...

(Χίαρ, τοῦτέστι ἀκουσον φωνάζουν μερικοί.)

Φ.—Ἄν δὲ τὰς Καρυάτιδας μᾶς ἐκλεψεν ἐκεῖνος
ὁ τόσον ἱερόσυλος, ὁ Σκῶτος ὁ Ἑλγίνος,
καὶ ἐπῆγε καὶ τῆς ἑκάμε Ἀγγλίδες καὶ Μυλλαιίδες
καὶ ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ ζήτημα φανήκατε χαλεπές,
καὶ ἂν φῶς στὴν Ἀλβιόνα σας ἐσκόρπισεν ὁ Σκῶτος
καὶ αἱ χεῖρες του αἰ βέβηλοι τὴν δόξαν μας ἐσύλησαν,
ἐγὼ γὰρ σαῖβ δι' αὐτὴν φωνάζω πρῶτος πρῶτος,
μὲ ἄλλους λόγους ὁ Θεὸς νὰ σώζῃ τὴν Βασιλείσαν.

(Ἀπὸ χαρὰν ὁ Ναύαρχος δύο ποτήρια σπάζει.)

Φ.—Νὰ ζήσ' ἡ Βρεττανία μας καὶ ἄς κλέβῃ καὶ ἄς ἀρπάξῃ,
νὰ ζήσῃ μὲ τὸν Σώλσβουρ καὶ τὸν μεγάλον γέροντα,
ποτέ δὲν φαρμακεύεται μ' ἐκείνους ἡ χολή μας,
οὐρρα δι' μπρίτις ἱντερεστ, τῶν Ἀγγλῶν τὰ συμφέροντα,
ὅπου παραζαλίζετε μ' αὐτὰ τὸν Νικολῆ μας.
Χαίρε, Ὀλντ Ἰγγλαντ, δηλαδὴ Ἀγγλία γηραιά,
ποὺ πρὸς μεγάλην μας τιμὴν καὶ δόξαν αἰώνιαν

ἀράξεις μὲς 'στὸ Φάληρον καὶ μὲς 'στὸν Πειραιᾶ
καὶ ἡ θάλασσα μοσχολοῖ καὶ βγάξῃ Βρεττανίαν.
Χαίρετε τέκνα τοῦ Τζῶν Μποῦλ καὶ ἀπόγονοι χροῖ,
ὅταν τὸν Δίλκε καὶ ἔπειτα τὸν Πάρνελ ἐτακώσατε
ἐκεῖνον μὲ τὴν Κράουφορτ καὶ αὐτὸν μὲ τὴν Ὅσον
'στὸ πῶδι 'σηκωθήκατε καὶ τοὺς ἐξαντακώσατε,
γιατ' εἶθε τζέντλεμαν σεμνοὶ καὶ ὅλα τὰ κοκινίζετε
καὶ ἂν σᾶς εἰποῦν γιὰ 'σώθρακο ἀμέσως κοκινίζετε
Εἰς τὰ νερά μας τῶν Τζῶν Μποῦλ ὁ στόλος ἔς ἀπὸ
τῶν δὲ Ρωμηῶν ἡ κλασικὴ καὶ σύμμαχος γωνία
«ρούλ δι' γουαίβς» πάντοτε σκιρτῶς ἔς ἀνακρίβη
ὅπου θὰ πῇ τὰ κύματα κυβέρνα Βρεττανία.

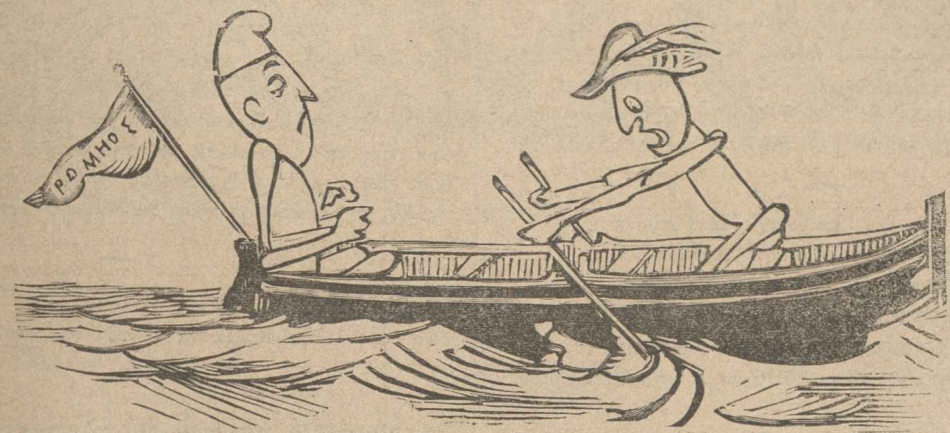
Ἐμπρός, Ὀλντ Ἰγγλαντ, δέσποζε, βασιλεῦ, κυβερνᾶ
καὶ ἄς δέχεται τοὺς ἄνδρας σου ἡ καθεμιὰ ταβέρνα,
καὶ ἀπὸ μεθύσι Ἀγγλικὸ παραλυμένους ὅλους
ἄς τοὺς πηγαινέουν σηκωτοὺς 'στους κραταιοὺς σου στήλαι.
Ἄς φέγγῃ μὲς 'στὸν θαλάσσιον τὸ βάθος ὁ πυρός σου
ἔμπρός καὶ τὸ Ἰνφλέξιμπλ σας καὶ ὅπισ' ὁ Κελσούμπλ
ἔμπρός καὶ τὸ Σορπράιζ σας, ἔμπρός τὸ Ντεβιστίμπλ
καὶ κάθε ἄλλο θωρηκτὸν τρομακτικὸν καὶ ἐξάστιον.

Ποῖος τὸ μεγαλεῖον σας θὰ καταφάγῃ Ἀδης,
ἱμπερίτεντ ἀντ' ἱνσολεντ, ὅπου θὰ πῇ αὐθάδεις;
Τὴν ἐπιρμένην σας ὀφρὺν τίς θὰ τὴν ταπεινώσῃ;
ποῖος θὰ σᾶς ρίξῃ μιὰ φορὰ 'στὸν σκουπιδιῶν τὰ κάρη;
ἴσως ποτέ τὸν κόμπων σας νὰ κατακεραυνώσῃ
Μινέρβας μαλεντίζιον, τῆς Ἀθηνᾶς κατάρα.

Ἄλλ' ὅμως τί νομίζετε πὼς εἶθε τέλος πάντων
ἔμπρός σ' ἐμᾶς τοὺς Ἑλλήνας, τοὺς γόνους τῶν γηγενῶν;
Καὶ ὁ Πάλλεστρον καὶ ὁ Βίκονσφηνλ καὶ ὁ Δάρβιν καὶ ὁ
δὲν ἦσαν ἄλλο τίποτε παρ' ἄνδρες ἐπιπόλαιοι,
καὶ ἀπ' ὅλην τὴν περιφανὴν Ἑγγλέζων τὴν πλειοψηφίαν
μόνον ὁ Βύρων ἄξιζε γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Τί δὲ νομίζετε καὶ ὁ Πίτ πὼς ἦτον ὁ 'δικός σας;
ἂν τὸν θάρρητε καὶ τί σας λέγω τὸν κακὸ σας;
Ἄν ὅλῃτε τὸν Ρωμηὸ τὸν Πίτ τὸν καὶ Τριπολιτσιώτη,
νὰ Πίτ θὰ πῇτε μιὰ φορὰ, χαρὰ 'στὸν πατριώτη.
Ὁ Πίτ ὁ Ἑλληνας, ποὺ ποτέ δὲν φαίνεται θυμόνων,
ἂν καὶ ἔχῃ κόμμα 'στὴν Βουλὴν τὸν αὐτὸν του μόνου,
'στὰς ἐξαμήνους δάφνας του ὑπερηφάνως γέρνει
καὶ κάθε τόσο ζήτημα ἐμπιστοσύνης φέρνει,
ἀλλ' ὁ Τρικούπης κατ' αὐτὰς, Μυλλόρδος μὲ φωνάζει,
τὸν Πίτ τὸν ἐξεπίτιπας μὲ τὰ σωστά του ὅλα,
εἰς μίαν δὲ συζήτησιν ἐθύμωσε καὶ ὁ Ράλλης,
φουριζῶς ὅπως πάντοτε καὶ ὀργίλος ξανθομάλλης.
καὶ ἐπάνω εἰς τὴν φούρια του ἐφώνασε 'στὸν Πίτ
πὼς τὸ μεγάλο του ἔγινε κουρκοῦτι κατὰ μίτι.

Ὅπισω, Ἀγγλοὶ στυγεροὶ καὶ λάτραι τοῦ παρᾶ...
μακρὰν νὰ μὴ λερώνεται τοῦ πόντου ὁ καθέστης...
μὴ τάχατε δὲν ἐκλεψε πολλοὺς 'στὸν μπακαρᾶ
καὶ ὁ Κοῦμιγγ ὁ διάσημος, Μυλλόρδος πρωτοκλήτης;
Δὲν λέγω, κλέβομε καὶ ἐμεῖς μὲ τρόπον φανερόν
καὶ πάντοτε καὶ μάλιστα 'στὸν τρέχοντα καιρόν,
ἂν δὲ καὶ ἐμεῖς ἐξ ἔρωτος πρὸς τὴν κλοπὴν φλεγόμεθα,
ἀλλὰ τοὐλάχιστον ἐμεῖς Μυλλόρδοι δὲν λεγόμεθα.

Συμφέρον μὲς Ἑλλήνες χωρὶς χρυσὰ οἰκίσθημα
γιατ' εἶναι κληρονομικὸν ἀνέκαθεν τὸ νόσημα.

(Ἀπὸ ποτηριαῖς ὁ Φασουλῆς ἀδείζει μονοῦρφι
καὶ οἱ κυττοῦν σὰν χάχιδες καὶ κάθονται σὰν μπουφοί.)

Φ.—Εὐοί, Ἀγγλία γηραιά, ἐβίβα... χίπ... χίπ... οὐρρα!...

(Ὁ Ναύαρχος 'στὸν Φασουλῆ προσφέρει δύο ποῦρα.)

Φ.—Ἄι θέγγ γιού, σὶρ Ναύαρχε, πολὺ εὐχαριστῶ...
ποῦρα δὲν ἐσυνείθισα ποτέ μου νὰ βαστώ,
μονάχα κάποτε καὶ ἐγὼ φουμάρω λαθρεμπόριον
σὰν ἀγοράζω μάλιστα 'στὴν Λόντρα περιθώριον.
Ἐν τούτοις αἱ ντρίγκ γιούρ χέιθ, ποὺ Ἀγγλικὰ θὰ πῇ
προπῖω εἰς ὑγείαν σας, Ἑγγλέζε τσελεπῇ.

Καὶ μὴ νομίζετε ποσῶς, Ἑγγλέζοι φαρμαρόνοι,
μὲ τούτα τὰ κανόνια σας ταῦτ' ἐμεῖς ἰδρῶναι.
Μόνο μιὰ τρύπ' ἀνοίγετε μ' ἐκεῖνα 'στὰ νερά...
ἓνα θὰ ρίξωμε καὶ ἐμεῖς κανόνι μιὰ φορὰ,
ἓνα θὰ ρίξωμε καὶ ἐμεῖς, ἀλλὰ θὰ εἶναι λέων,
κανόνι ποὺ δὲν λέγεται μὲ βρόντον σμερδαλέον,
ἓνα θὰ ρίξωμε καὶ ἐμεῖς, μὰ κόσμος θὰ τραντάξῃ
καὶ νὰ κανόνι μιὰ φορὰ μὲ τρόμον θὰ φωνάζῃ.
Ὅπισω κανονιέρηδες τῶν Ἀγγλῶν θαυμαστοί...

(Τρεῖς ποτηριαῖς ὁ Φασουλῆς κενώνει ἀπνευσταί.)

Φ.—Τέτοια θὰ ρίξουν κανονιὰ οἱ Σχλαμινεμάχοι
χωρὶς μιὰ μπάλα μέσα της μὴδὲ μπαρούτι νάχη...
Τί ξαφνικὸ καὶ συμφορὰ μὲ τοῦτο θὰ γενῇ!...
κούφιο κανόνι, Ναύαρχε, μὰ Δράκοντος φωνή...
καὶ τότε τρεῖς ἀλλοίμονον, καθὼς πολλὰκις τόγραφα,
εἰς ὅποιον ἔχει σὰν καὶ ἐμεῖς 'στὸ χέρι του χρεώγραφα.

Ἄς δοῦμε τώρα ποὺ θάλλῃ ὁ γέρον ἑυλοσχίστης
ἂν ἀληθῶς θὰ σηκωθῇ καὶ τῶν Ρωμηῶν ἡ πίστις,
ἄς δοῦμε ἂν θὰ μιμηθῇ τὸν Σώλσβουρ τὸν μεῦργο
ἢ μὲ κλωτσιὰς θὰ δέχεται τὸν Τσεῦση τὸν Κεβοῦργο.
Οὐχ ἦτον ἂν ὁ γέρος σας τὸν ἑυλοσχίστη κἀν
ἔχομε σὰν τὸν Πλάστωνα καὶ ἐμεῖς τὸν Δεληγιάννη
ναὶ μὲν καὶ ὁ γέρος τοῦ Μωρητᾶ δὲν εἶναι ἑυλοσχίστης,
ἀλλ' ὅμως τῆς λαχανικῆς σοφῆς ἐφάνη ἡ πίστις,
ὅποταν δὲ τὰ νύχια του σὰν Παισανίας ζύνη
μουντζώνει τὸν Κερδόνκαρ καὶ πιάνει τὴν ἀξίην,
καὶ τοὺς ἀγροὺς καλλιεργεῖ ὡς νέος Κιγινάτος,
μὴδὲ τοῦ κῆτον παμπληθεῖς περιβολῆρ γνῶσεις,
ἂν τῇθι δὲ τὰ φῶτα του νὰ χρειασθῇ τὸ κράτος
προσέρχεται εἰς τὴν Βουλὴν καὶ πῶναι σημεῖώσεις,
θὰ κάμῃ δὲ ὡς λέγεται, λαμπρὰν οἰκτορικὴν
διὰ τὴν μεταρρυθμίσιν τὴν Ἀστυνομικὴν.

(Πέντε μεγάλας ποτηριαῖς ὁ Φασουλῆς κενώνει.)

Φ.—Βαρύτα, Ἀγγλοὶ, παρκεῖ νὰ πῆσῃ τὸ κανόνι...
Εὐοί, Ἀγγλία γηραιά, ἐβίβα... χίπ... χίπ... οὐρρα...
σὰν Ἀγγλος μὲθυσας καὶ ἐγὼ... θὰ ρίξω μιὰ κουμπιούρα...
Βρὲ Ἀγγλοὶ ἀφιλότιμοι καὶ ἐπασημένα ὄντα,
τί σας κἀστίζει τάχατε ἂν σηκωθῶν τὰ φῶτα;
'Ὅρρε 'στὸν Λόρδο Σώλσβουρ, ἀλλ' ὅρρε καὶ 'στὸν γέρο...
τοὺς ἐσιγαλῆκα καὶ ἐγὼ, δὲν θέλω νὰ τοὺς ξέρω.

"Ολους σ'ες έσιγάθηκα, τινάζω τόν γιγχα...
μισώ κι' αὐτὴν τὴν γλῶσσαν σας γιατί' εἶναι παρὰ φύσιν,
κι' ἂν μοῦ κατέβη κάποτε νὰ μάθω τ' Ἀγγλικά
βεβαίως τὸ λαρύγγι μου θὰ πάθῃ ἀπὸ φθίσιν.

Βρέ Ἀγγλοὶ ἀφιλότιμοι καὶ μοῦτρα ξουρισμένα,
τί σ'ες κοστίζει τάχατε ἂν εἶναι σηκωμένα;
Ἡ πίστις ἡ Ἑλληνικὴ θαρρεῖτε πῶς θὰ σβύσῃ;
γκοντέμ!... αὐτὴ προῶρισται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ...
βέρυ γουέλ!... δὲν θὰ γενῇ τὸ ξαφνικὸ δυστύχημα,
κι' ὅποιος δὲν 'πῇ γιὰ τοῦτο γιᾶς μαζί του βάζω στοίχημα.

Θὰ ζήσῃ μιὰ, θὰ ζήσῃ δὐό, θὰ ζήσῃ 'στὸν αἰῶνα...
θὰ λιθανίζεται παντοῦ καὶ μὲς 'στὴν Ἀλβιόνα...
τὴν πίστιν μας θὰ κυνηγᾷ ὁ κόσμος μὲ τουφέκι...
θὰ ζήσῃ μιὰ, θὰ ζήσῃ δὐό... κανεὶς μὴν ἀντιστέκη...
ὀρθὴ θὰ μείνῃ πάντοτε, δὲν θ'ἀναι σὰν καμποῦρα...
βάλτε νὰ πιούμεε, βρέ παιδιὰ... ἐβίβα... χίπ... χίπ... οὔρρα.

(Ὁ Φασουλῆς σηκώνεται καὶ σφίγγει κι' ἄλλο ἓνα.)

Φ.— Γκοντέμ... θὰ ζήσῃ ὅλοι σας φωνάζετε μ' ἐμένα...
ἂν δὲ περὶ τῆς πίστεως κανέννας ἀμφιβάλλῃ
ὀλράϊτ! σὰν τὸ κόσκινο τοῦ κάνω τὸ κεφάλι.
Γκοντέμ, γκοντέμ καὶ μπάϊ τζόπ... θὰ ζήσῃ δίχως ἄλλο...
μὲ τὴν ζῶν τῆς πίστεως τὴν πίστι σας θὰ βγάλω.

(Οἱ ναῦτ' ἐπὶ τῶν κεραιῶν στηλιάρια 'στὸ μεθύσι
μὲ τοὺς Ναυάρχους καὶ λοιποὺς φωνάζουν πῶς θὰ ζήσῃ.)

Φ.— ὦ Ἀντιμιραλ, ὦ μίντσιπμεν, ὦ μοῦτσοι καὶ λωστρόμοι,
φωνάζετε παρακαλῶ δὐό τρεῖς φοραὶς ἀκόμη.
Ἑλέκτριξ λάϊτ, δηλαδὴ μὲ φῶς ἡλεκτρικόν
'δῆτε τὸ νέον δάνειον τὸ χρεωλυτικόν,
ποῦ πᾶσαν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν θ' ἄρῃ
κι' ἐντὸς κι' ἐκτὸς ἡ πίστις μας θὰ δώσῃ καὶ θὰ πάρῃ.

Ναύρχε μὴ χωρατεύῃς,
σ' ὅ,τι λέω νὰ πιστεύῃς.
Ἄφησε νὰ ξεθυμάνω,
κι' ὅποιος μπέστιξας μᾶς οἰκτεῖρει
'στὸ κεφάλι του ἀπάνω
θὰ τοῦ σφίξω τὸ ποτῆρι.

Φωνάζετε, φωνάζετε,
καὶ κανονιστὶς τινάζετε...
κέρνα, καυμένη παππαδιά,
κέρνα τῶν Ἀγγλῶν τὰ παιδιὰ.

Τόκα νὰ πιούμεε κι' ἄλλη μιὰ, βλαστοὶ τῆς Βρεττανίας...
ὁ Ποσειδῶν τῶν ἵππων του σ'ες δίδει τὰς ἡνίας...
χαρὰ 'στὸν κάθε δούλον σας, εἴτε λευκὸν ἢ κι' ἄραβ...
τί νὰ σ'ες κάνω ποῦχετε αὐτὰ τὰ σαπιοκάραβα,
ἄλλοιῶς ἐγὼ σ'ες εἰδείχνα μετὰ καὶ ἄνευ στόλου
τὸ τί ἐστὶ βερύκοκο, μπεκρῆδες τοῦ διαβόλου.

Ὅπισω σεῖς ποῦ λέγετε μὲ πρόσχημα σωτήρων
πῶς ὅποιον κατακτήσετε θὰ εἶναι γιὰ καλὸ του...
πολὺ καλὰ σ'ες τάψαλε κι' ὁ μακαρίτης Βύρων,
ὅπου ν' ἀγιάσῃ τρεῖς φοραὶς τὸ ραχοκόκαλό του.
'Εσεῖς ἐπαγιδεύσατε μὲ δόλους καὶ πλεκτάνας
κι' αὐτὸν τὸν Ναπολέοντα τὸν ἐκ τῆς Δημητσάνας.

Τόκα νὰ πιούμεε κι' ἄλλη μιὰ... ἐμέθυσα σὰν χοῖρος
κι' οὔτε Ρωμαῖνα μ'πορῶ μιὰ λέξι νὰ προφέρω,
κι' ὅς' Ἀγγλικά ἐσπούδασα γιὰ νὰ σ'ες πῶ προχέριως
ὅλα σ'ες τὰ ξεφούρнисα καὶ πρὶ πολλὰ δὲν 'ξερω.
Καὶ τώρα μὲ τοὺς Κολοσσούς τραβάτε παραπέρα...
'στὴν παρακάτω γειτονιά νὰ πάρωμε ἀέρα.

Ἄϊντε, Μάρκχαμ, ἄϊντε Μπύρομ, σῦρε 'στὸ καλὸ,
καὶ νὰ μὴν ξαναπεράσῃς τοῦτον τὸν γιγχα.

(Ὁ Φασουλῆς τὴν θέσιν του πολὺ παραγνωρίζει
καὶ τὸ τραπέζι ἐξαλλος ἀναποδογυρίζει,
μὰ κάποια θέλει φαίνεται ἀνάγκη του νὰ κάνῃ
κι' εἰς τῶν Ναυάρχων καὶ λοιπῶν τρυπώνει τῆς κοκέτας,
ὡς ποῦ 'στὸ τέλος 'βρίσκεται μ'προστά του μιὰ λεκάνη
καὶ ἀβαρίαν ἀρχινᾷ μὲ δυναταῖς ρουκέταις.)

(Κανεὶς δὲν 'καταλάβαινε ἀκόμη τί συμβαίνει,
ἀλλ' αἴφνης χειροπόδαρα ὁ Ναύαρχος τὸν δένει,
καὶ μπλοῦμ τὸν ρίχνει 'στὸν γιγχα χωρὶς νὰ τὸν λυπάται,
κι' αὐτὸς φωνάζει ἀπ' ἐκεῖ... γκοντέμ! ποῦ θὰ μοῦ πᾶτε!)

Καὶ ὀλέγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Τοῦ Ἀποστολοπούλου μεγάλῃ Μετρικῇ,
ποῦ 'βρίσκεται πᾶν μέτρον καὶ πᾶς ρυθμὸς ἐκεῖ,
πολύτιμον βιβλίον δι' ὅσους στιχουργοὺν
κι' ἄς τρέξουν νὰ τὸ πάρουν χωρὶς πολὺ ν' ἄργουν.

Μενέλαος Σακορράφος, δόκτωρ γιὰτρός βαρβάτος,
ἰδιαίτερος ἀσκηθεὶς εἰς τὴν Παθολογίαν,
ἐκ Ἡαρισίων ἐφθασεν εἰς τὰς Κλεῖνας ἐσχάτως
πρὸς ὅλους ὑποσχόμενος ἀνάρρωσιν κι' ὑγίαν.

Τί Γερμανοὶ γυμναστικοὶ!... πῶ πῶ! γιὰ 'δέτε πόσοι!...
ὁ κόσμος ἐπλημμύρησε, πενήντα καὶ τρακόσια.
Θὰ τοὺς δεχθῇ μετὰ πομπῆς ἡ Φιλαρμονικὴ,
ἢ πρωτοστάτις τῶν καλῶν καὶ προσδευτικῶν
κι' ἀπόψε τὴν Φαληρικὴν 'Βεῖδραν θὰ λαμπρύνῃ
μοναδικὴ πανήγυρις, ὅπου κι' αὐτοὺς θὰ γίνῃ.

«Στῶν Παίδων τὴν Διάπλασιν» καὶ εἰς τὴν «Ἑβδομάδα»
πωλοῦνται σώματα «Ρωμηοῦ» μὲ τακτικὴν ἀράδα,
εἰς τὰς Πραγεῖα δὲ αὐτὰ εὐρίσκονται ἀκόμη
ἀνελλιπεῖς κατὰ σειρὰν κι' οἱ πέντε μας οἱ τόμοι,
ἀλλ' ὅμως καὶ 'σὺ σπῆτι μας πωλοῦνται ὅλ' αὐτὰ
κι' ἂν θέλετε τὰ πέρνετε μ' ὀλίγα μετρητά.